

EUROOPA KOHTU OTSUS

26. september 2000*

(Töötajate õiguste säilitamine ettevõtja üleminekul – Sellise tegevuse üleminek omavalitsusele, millega eelnevalt tegeles omavalitsuse huvides eraõiguslik juriidiline isik)

Kohtuasjas C-175/99,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ artikli 234 alusel Conseil de Prud'hommes de Metz (Prantsusmaa) esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas menetluses järgmiste poolte vahel:

Didier Mayeur

ja

Association Promotion de l'Information Messine (APIM),

nõukogu 14. veebruari 1977. aasta direktiivi 77/187/EMÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1977 L 61, lk 26) artikli 1 lõike 1 tõlgendamise kohta ,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president G.C. Rodríguez Iglesias, J.C. Moitinho de Almeida (ettekandja), kodade esimehed D.A.O. Edward, L. Sevón and R. Schintgen, kohtunikud P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet ja V. Skouris,

kohtujurist: P. Léger,

kohtusekretär: ametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- hr. Mayeur, esindaja L. Pate Metz advokatuurist,
- Association Promotion de l'Information Messine (APIM), esindaja: M. Hellenbrand Metz advokatuurist,
- Prantsuse valitsus, esindajad: välisministeeriumi õigusosakonna talituse juhataja K. Rispal-Bellanger ja sama osakonna asjur C. Bergeot,
- Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: õigusnõunik D. Gouloussis,
- kohtumenetluse keel: prantsuse

arvestades kohtuistungil ettekannet,

olles 8. veebruari 2000. aasta kohtuistungil ära kuulanud hr. Mayeuri, esindaja: L.Pate, Association Promotion de l'Information Messine'i (APIM), esindaja: M. Hellenbrand, Prantsuse valitsuse, esindaja: C. Bergeot, ja komisjoni, esindaja: õigusnõunik J. Sack, suulised märkused,

olles 13. juuni 2000. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1. 14. aprilli 1999. aasta otsusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 11. mail 1999. aastal, esitas Conseil de Prud'hommes de Metz EÜ artikli 234 alusel kaks eelotsuse küsimust nõukogu 14. veebruari 1977. aasta direktiivi 77/187/EMÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1977 L 61, lk 26) artikli 1 lõike 1 tõlgendamise kohta.
2. Need küsimused kerkisid hr. Mayeuri ja Association Promotion de l'Information Messine'i (edaspidi APIM)vahelises kohtuvaidluses, mille esemeks oli hr. Mayeuri töölt vallandamine.

Ühenduse õigus

3. Direktiivi 77/187 artikli 1 lõige 1 sätestab:

„Käesolevat direktiivi kohaldatakse ettevõtja, ettevõtte või selle osa ülemineku suhtes teisele tööandjale lepingu alusel toimuva ülemineku või ühinemise tulemusena.”

4. Direktiivi 77/187 artikkel 2 sätestab:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

...

b) omandaja – füüsiline või juriidiline isik, kes artikli 1 lõikes 1 nimetatud üleminekul muutub tööandjaks ettevõtja, ettevõtte või selle osa suhtes;

...

5. Direktiivi 77/187 artikli 3 lõike 1 esimene lõik sätestab, et võõrandaja töölepingust või töösuhtest tulenevad õigused ja kohustused mis kehtivad ülemineku kuupäeval, lähevad üle omandajale.
6. Direktiivi 77/187 artikli 4 kohaselt:

„1. Ettevõtja, ettevõtte või selle osa üleminek ei saa iseenesest olla vallandamise põhjuseks võõrandaja või omandaja poolt. ...

...

2. Kui tööleping või töösuhe lõpetatakse, sellepärast et artikli 1 lõikes 1 nimetatud üleminek toob kaasa töötingimuste olulise muutuse töötaja kahjuks, loetakse tööandja vastutavaks töölepingu või töösuhte katkestamise eest.”

7. Direktiivi 77/187 muutva nõukogu 29. juuni 1998. aasta direktiiviga 98/50/EÜ (EÜT 1998 L 201, lk 88), mille ülevõtmistähtaeg möödus 17. juulil 2001 asendati Direktiivi 77/187 artikli 1 lõige 1 järgmise tekstiga:

„(a) Käesolevat direktiivi kohaldatakse ettevõtja, ettevõtte või selle osa ülemineku suhtes teisele tööandjale lepingu alusel toimuva ülemineku või ühinemise tulemusena.

(b) Kui punktist a ja käesoleva artikli järgmistest sätetest ei tulene teisiti, on üleminek käesoleva direktiivi tähenduses oma identiteedi säilitava majandusüksuse üleminek, mis tähendab ressursside organiseeritud koondamist, mille eesmärk on majandustegevus põhi- või kõrvaltegevusena.

(c) Käesolevat direktiivi kohaldatakse majandustegevusega tegelevate eraettevõtjate või riigi ettevõtjate suhtes, sõltumata sellest, kas nad tegutsevad kasusaamise eesmärgil või mitte. Riiklike haldusasutuste reorganiseerimine või haldusfunktsioonide üleminek ühelt riiklikult haldusasutuselt teisele ei ole üleminek käesoleva direktiivi tähenduses.

Siseriiklik õigus

8. Code du Travail artikkel L. 122-12 sätestab:

„Ettevõtja lõpetamine ei vabasta, välja arvatud vääramatu jõu korral, tööandjat kohustusest järgida vallandamisel etteteatamistähtaega ja vajadusel maksta artiklis L. 122-9 ettenähtud hüvitist.

Kui näiteks õigusjärgluse, müügi, ühinemise, varade ümberkujundamise või äriühinguks kujundamise tõttu muutub tööandja õiguslik seisund, jäävad kõik muudatuse kuupäeval kehtivad töölepingud kehtima uue tööandja ja ettevõtte töötajate vahel.

9. Code du Travail artiklis L. 122-9 ettenähtud hüvitis on vallandamishüvitis.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

10. APIM võttis Mayeuri tööle palgatöötajana alates 1. septembrist 1989. a. tähtajatu lepingu alusel.

11. Mittetulundusühingu APIM-i eesmärk oli selle põhikirja artikli 3 kohaselt reklaamida, propageerida ja tutvustada igal võimalikul viisil ja igas valdkonnas Metzi linna ja selle lähiümbruse pakutavaid võimalusi selleks, et võimaldada ja soodustada erinevate tegevuste arendamist, alustamist ja loomist. Selleks avaldas ja levitas APIM ise või

teiste kaudu brošüüre, ajakirju ja lendlehti. Osana oma tegevusest andis APIM välja ajakirja Vivre à Metz.

12. Mayeur vastutas APIM-i reklaamitegevuse eest. Selles osas oli tema ülesanne pidada ühendust linna ettevõtjatega ja reklaamijatega, koguda raha reklaamide avaldamiseks ajakirjas Vivre à Metz, koostada lepinguid ja arveid ja koostada igakuised aruanded endale võetud kohustuste kohta.
13. Pärast APIM-i likvideerimist ja pärast seda, kui Metzi linn oli APIM-i tegevused üle võtnud, teatati Mayeurile 16. septembril 1997. aastal, et ta on vallandatud järgmisel majanduslikul põhjusel: APIM-i tegevuse lõpetamine.
14. Mayeur esitas 10. veebruaril 1998. aastal APIM-i vastu Conseil de prud'hommes de Metzile hagi, et kohustada APIM-i maksma talle 177 262 Prantsuse frangi suuruses summas hüvitist ebaseadusliku vallandamise eest, millele lisanduvad seadusest tulenevad intressid alates taotluse esitamisest.
15. Oma hagi toetuseks märgib Mayeur, et ta on ainus töötaja, kes on kaotanud oma töö seetõttu, et APIM likvideeriti ja Metzi linn võttis selle tegevused üle.
16. Mayeur viitab Cour de Cassationi (Prantsuse Vabariigi kassatsioonikohus) kohtupraktikale, mille kohaselt Code du Travail artikli L. 122-12 sätteid ei kohaldata juhul, kui eraõigusliku juriidilise isiku tegevus antakse üle „avaliku halduse asutusele”, mis on avalik-õiguslik juriidiline isik ja millele kohaldatakse avaliku õiguse norme, kuid kohaldatakse, vastupidi, siis kui eraõigusliku juriidilise isiku sama tegevus antakse üle avalik-õiguslikule juriidilisele isikule, millele kohaldatakse eraõiguslikke norme ning mida käsitletakse Prantsuse õiguse tähenduses „avalik-õigusliku tööstusliku või tulundusliku iseloomuga asutustena”.
17. Mayeur väidab, et selline kohtupraktika on vastuolus nii direktiivi 77/187 sõnastuse kui ka eesmärgiga ning nõuab, et tema puhul kohaldataks selle direktiivi sätteid.
18. Conseil de prud'hommes märgib, et Code du Travail artikkel L. 122-12 sisaldab erinevaid olukordi, kus tööleping antakse ühelt eraõiguslikult asutuselt teisele, kuid kõnealuses artiklis ei mainita olukorda, kus eraõiguslik asutus antakse üle avalik-õiguslikule asutusele.
19. Conseil de prud'hommes leiab, et Cour de Cassationi kohtupraktika kohaselt kohaldatakse direktiivi 77/187 sätteid ainult avalik-õiguslikele tööstusliku või tulundusliku iseloomuga asutustele üle antavate ettevõtjate töötajatele. Conseil de prud'hommes tõstatas küsimuse, kas sellise tõlgendamise tagajärjeks ei ole direktiivi 77/187 artikli 1 kohaldamisala piiramine, kuigi direktiiv 77/187 on oma ulatuselt üldine ja ei sisalda ühtegi selletaolist erandit. Conseil de prud'hommes juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Kohus on direktiivi 77/187 tõlgendanud laiemalt, nõudes, et töölepingud säilitataks juhul, kui üleminek ei toimu lepingu alusel või ühinemise tulemusena. Ühenduse õigus kaitseb töötajaid isegi siis, kui hilisemate omanike vahel ei ole mingit õiguslikku seost.
20. Conseil de prud'hommes väitel oli Mayeuri tegevus kaubanduslik ja tulunduslik tegevus, mille otsene eesmärk oli rahastada ajakirja Vivre à Metz. Lisaks sellele on

selge, et Metzi linn võttis APIM-i tegevuse üle tervikuna ja jätkas ajakirja tootmist ja levitamist samas vormis.

21. Kuna Conseil de prud'hommes de Metz leidis, et tema menetluses oleva kohtuasja lahendamiseks on vaja saada selgitust mõiste „ettevõtja üleminek” kohta direktiivi 77/187 artikli 1 lõike 1 tähenduses, siis otsustas Conseil de prud'hommes de Metz menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised kaks eelotsuse küsimust:

„1) Kas 14. veebruari 1977. aasta direktiivi 77/187/EMÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta tuleb kohaldada juhul, kui eraõigusliku juriidilise isiku tegevus antakse üle avalik-õiguslikule juriidilisele isikule?

(2) Kas 14. veebruari 1977. aasta direktiiv 77/187/EMÜ tuleks jätta kohaldamata, kui tegevus antakse üle avaliku halduse asutusele?”

22. Mõiste „avaliku halduse asutus” on Prantsuse haldusõiguse mõiste, mida Euroopa Kohus ei ole EÜ artikli 234 alusel otsuse tegemisel pädev tõlgendama. Euroopa Kohus võib siseriiklikule kohtule esitada ainult ühenduse õiguse tõlgenduse, mis võib aidata otsuse tegemisel põhikohtuasjas.

23. Neil asjaoludel tuleb aru saada, et oma küsimustega, mida tuleb uurida koos, soovib siseriiklik kohus sisuliselt teada saada, kas ja millistel tingimustel kohaldatakse direktiivi 77/187 siis, kui omavalitsus, mis on haldusõiguse reeglite kohaselt tegutsev avaliku-õiguslik juriidiline isik, võtab üle avalikkusele pakutavate teenuste reklaami- ja teavitustegevused, millega eelnevalt tegeles omavalitsuse huvides mittetulundusühing, mis on eraõiguslik juriidiline isik.

24. Prantsuse valitsus märgib esiteks, et kuigi APIM-i suhtes kohaldati eraõiguslikke norme, oli see tegelikult avalik teenistus, kellele oli usaldatud üldist huvi puudutav ülesanne ja seda, et Metzi linn võttis selle tegevuse üle, tuleb pidada riiklike haldusasutuste reorganiseerimiseks, mis ei kuulu direktiivi 77/187 kohaldamisalasse nagu leidis Euroopa Kohus 15. oktoobril 1996. aastal tehtud otsuses kohtuasjas C-298/94: Henke vs. Gemeinde Schierke ja Verwaltungsgemeinschaft 'Brocken, EKL 1996, lk I-4989, punktis 14.

25. Oma argumentide toetuseks tugineb Prantsuse valitsus mitmetele teguritele.

26. Esiteks väidab Prantsuse valitsus, et APIM-i ja Metzi linna vahel oli tugev ja vaieldamatu side, sest APIM loodi Metzi linnapea algatusel, seda juhtisid linnavolinikud või linnaametnikud ja suurema osa nende rahaallikatest moodustasid linna toetused, mitte pakutud teenuste eest saadud tulud.

27. Teiseks väidab Prantsuse valitsus, APIM teostas oma põhitegevust, nimelt Metzi linna reklaamimist ja majandustegevuse ligimeelitamist selle linna territooriumile viimase nimel ja avalikes huvides.

28. Tuleb meelde tuletada, et eespool viidatud kohtuasjas Henke tehtud otsuse punktis 14 leidis Euroopa Kohus, et riiklike haldusasutuste reorganiseerimine või haldusfunktsioonide üleminek ühelt riiklikult haldusasutuselt teisele ei ole ettevõtja

üleminek direktiivi 77/187 tähenduses. Sellest lähtudes järeltas Euroopa Kohus selle otsuse punktides 17 ja 18, et mõiste „ettevõtja, ettevõtte või selle osa üleminek” alla direktiivi 77/187 artikli 1 lõike 1 tähenduses ei kuulu avaliku võimu kasutamisele viitavate haldusfunktsioonide üleminek omavalitsuselt haldusüksusele.

29. Teisest küljest aga kuulub majandustegevuse üleminek eraõiguslikult juriidiliselt isikult avalik-õiguslikule juriidilisele isikule põhimõtteliselt direktiivi 77/187 kohaldamisalasse.
30. Esiteks kohaldatakse direktiivi 77/187 selle artikli 1 lõike 1 alusel ettevõtja, ettevõtte või selle osa ülemineku suhtes teisele tööandjale lepingu alusel toimuva ülemineku või ühinemise tulemusena.
31. Teiseks on direktiivi 77/187 artikli 2 kohaselt omandaja „füüsiline või juriidiline isik, kes artikli 1 lõikes 1 nimetatud üleminekul muutub tööandjaks ettevõtja, ettevõtte või selle osa suhtes”.
32. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt hõlmab ettevõtja mõiste direktiivi 77/187 artikli 1 lõike 1 tähenduses stabiilset majandusüksust, s.t. inimeste ja vara organiseeritud kogumit, mis võimaldab konkreetse eesmärgiga majandustegevuse elluviimist (vt kõige hilisem Euroopa Kohtu 2. detsembri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-234/98: Allen jt. vs. Amalgamated Construction, EKL 1999, lk I-8643, punkt 24). Selline mõiste on sõltumatu selle üksuse õiguslikust vormist ja rahastamisviisist.
33. Direktiivi 77/187 artikli 1 lõike 1 ja artikli 2 punkti b alusel ei saa seega majandustegevuse üleminekut eraõiguslikult juriidiliselt isikult avalik-õiguslikule juriidilisele isikule arvata direktiivi 77/187 kohaldamisalast välja ainuüksi seetõttu, et isik, kellele tegevus üle läheb, on avalik-õiguslik organ Kohtuasjas Henke tehtud otsuse kohaselt jääb selle direktiivi kohaldamisalast välja ainult riiklike haldusasutuste reorganiseerimine või haldusfunktsioonide üleminek ühelt riiklikult haldusasutuselt teisele.
34. Seda tõlgendust, mis on kooskõlas direktiivi 77/187/EMÜ eesmärkidega, nimelt tagada majandusüksuses olemasolevate töösuhete jätkumine, sõltumata omaniku muutumisest, kinnitab ka direktiivi 77/187/EMÜ, mida on muudetud nõukogu direktiiviga 98/50/EMÜ, artikli 1 lõike 1 punkt c, mis ei ole kohaldatav käesolevas põhikohtuasjas. Selles punktis sätestatakse, et direktiivi 77/187 kohaldatakse majandustegevusega tegelevatele ettevõtjatele, kuid riiklike haldusasutuste reorganiseerimine või haldusfunktsioonide üleminek ühelt riiklikult haldusasutuselt teisele ei ole üleminek kõnealuse direktiivi tähenduses.
35. Vastupidi Prantsuse valitsuse väitele, ei ole käesolevas kohtuasjas vaidlustatud tegevuste üleminek riiklike haldusasutuste reorganiseerimine või haldusfunktsioonide üleminek ühelt riiklikult haldusasutuselt teisele kohtuasjas Henke antud otsuse tähenduses.
36. Eelotsusetaotlusest tuleneb, et põhikohtuasjas käsitletavas olukorra puhul on tegemist majandustegevuse üleminekuga ühelt eraldiseisvalt üksuselt teisele.
37. Esiteks nähtub eelotsusetaotlusest, et APIM oli eraõiguslik mittetulundusühing, mis oli Metz'i linnast eraldiseisev juriidiline isik. Tõsiasi, et APIM loodi selle linna linnapea

- algatusel, seda juhtisid linnavolinikud ja suurema osa nende rahaallikatest moodustasid linna toetused, ei muuda seda, et APIM oli sellest üksusest, mis APIM-i tegevuse üle võttis, erinev üksus (vt selle kohta eelnimetatud kohtuasjas Allen jt tehtud otsuse punkt 17).
38. Teiseks nähtub eelotsusetaotlusest ka, et APIM tegeles Metzi linna nimel reklaami- ja teavitustegevusega, mis puudutas kõnealuse linna poolt üldsusele pakutavaid teenuseid.
  39. Selline tegevus, mis sisaldab teenuste pakkumist, on majanduslikku laadi ning seda ei saa käsitleda avaliku võimu teostamisena.
  40. Sellise majandustegevuse üleminekut, millega tegeleb APIM, ei saa direktiivi 77/187 kohaldamisalast välja arvata pelgalt seetõttu, et seda teostatakse mittetulunduslikul eesmärgil või avalikkuse huvides. Euroopa Kohus on juba leidnud, et kõnealust direktiivi kohaldatakse narkomaanidele sihtasutuse ehk mittetulundusliku eraõigusliku juriidilise isiku poolt tugiteenuste osutamise ülemineku korral (19. mai 1992. aasta otsus kohtuasjas C-29/91: Redmond Stichting, EKL 1992, lk I-3189) ja avalik-õigusliku organisatsiooni poolt ebasoodsas olukorras inimestele koduabi teenuste osutamise üleminekul eraõiguslikule juriidilisele isikule (10. detsembri 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-173/96 ja C-247/96: Sánchez Hidalgo jt., EKL 1998, lk I-8237).
  41. Tuleb märkida, et direktiivi 77/187/EMÜ, mida on muudetud nõukogu direktiiviga 98/50/EMÜ, artikli 1 lõike 1 punkti c esimene lause kinnitab sõnaselgelt, et direktiivi 77/187 kohaldatakse majandustegevusega tegelevate ettevõtjate suhtes, sõltumata sellest, kas nad tegutsevad kasusaamise eesmärgil või mitte.
  42. Kolmandaks nähtub eelotsusetaotlusest, et Metzi linn võttis APIM-i tegevuse üle ja jätkas selle teostamist tervikuna.
  43. Siseriiklik kohus ei viita ühelegi meetmele, mis võimaldas Metzi linnal APIM-i tegevuse üle võtta.
  44. Selles osas tuleb märkida, et direktiivi 77/187 eesmärk on tagada majandusüksuses olemasolevate töösuhete jätkumine, sõltumata omaniku muutumisest. Selle direktiivi mõttes on ülemineku toimumise tõendamise otsustav kriteerium see, kas kõnealune üksus säilitab oma identiteedi, mis tuleneb eelkõige sellest, et tema tegevus kas jätkub reaalselt või seda alustatakse uuesti (vt eelkõige 18. märtsi 1986. aasta otsus kohtuasjas 24/85: Spijkers, EKL 1986, lk 1119, punkt 11, ja kõige hilisem otsus kohtuasjas Allen jt, punkt 23).
  45. Kuigi lepingulise suhte puudumine võõrandaja ja omandaja vahel võib viidata sellele, et ei ole toimunud üleminekut direktiivi 77/187 tähenduses, ei ole see määrav (vt selles osas 11. märtsi 1997. aasta otsus kohtuasjas C-13/95: Süzen vs. Zehnacker Gebäudereinigung, EKL 1997, lk I-1259, punkt 11 ja eelnimetatud otsus liidetud kohtuasjades Hidalgo jt., punkt 22).
  46. Direktiivi 77/187 kohaldatakse alati, kui lepinguliste suhete kontekstis muutub ettevõtte tegevuse eest vastutav füüsiline või juriidiline isik, ning kes muutub seeläbi ettevõtja töötajatele tööandjaks (10. veebruari 1988. aasta otsus kohtuasjas 324/86 Tellerup vs.

Daddy's Dance Hall, EKL 1988, lk 739, punkt 9, ja eelnimetatud otsus kohtuasjas Süzen, punkt 12).

47. Põhikohtuasjas võttis Metzi linn APIM-i tegevuse tervikuna üle ja jätkas selle teostamist. Seega on see linn see uus ettevõtja tegevuse eest vastutav juriidiline isik.
48. Nendel asjaoludel tuleb uurida, nagu märgitud käesoleva otsuse punktis 44, kas on täidetud ülemineku toimumise tõendamise otsustav tingimus direktiivi 77/187 tähenduses, nimelt see, kas kõnealune üksus säilitab peale üleminekut oma identiteedi.
49. Pelk asjaolu, et eelneva ja uue tööandja tegevus on sarnane, mille paikapidavust ei ole põhikohtuasjas vaidlustatud, ei õigusta järeldust, et on toimunud majandusüksuse üleminek. Majandusüksust ei saa taandada sellele usaldatud tegevusele. Selle identiteet ilmneb ka teistest teguritest, nagu näiteks personal, juhtkond, töökorraldus, töömeetodid või olemasolevad operatiivvahendid (vt otsus kohtuasjas Süzen, punkt 15, ja kohtuasjas Sánchez Hidalgo jt., punkt 30).
50. Prantsuse valitsus ja APIM väidavad, et viimase tegevuse ülevõtmisega Metzi linna poolt riikliku haldusteenistuse vormis kaasnesid olulised muutused juhtimis- ja töömeetodites ja tingimustes, milles üleantud üksus toimis. Prantsuse õiguse alusel on avalik-õiguslikud juriidilised isikud, kes võtavad avaliku haldusteenistuse vormis üle tegevuse, mida senini teostas eraõiguslik juriidiline isik, kohustatud järgima teatud juhtimist, tööd ja toimimist puudutavaid eeskirju. Lisaks sellele väidavad nad, et avalik-õiguslik asutus, mis võtab üle eelnevalt eraõigusliku juriidilise isiku teostatud tegevuse, ei saa säilitada selle juriidilise isiku poolt sõlmitud töölepinguid, kuna avalike haldusteenistuste ametnikud on avalik-õiguslikud ametnikud, kes on tööle võetud erieeskirjade ja –korra alusel ja nende staatus on määratud haldusõigusega.
51. Selles osas viitavad Prantsuse valitsus ja APIM Cour de Cassationi kohtupraktikale, mille kohaselt direktiivist 77/187 siseriiklikusse õigusesse ülevõetud sätteid ei kohaldata juhul kui, nagu peakohtuasjas, avalik-õiguslik juriidiline isik jätkab ülevõetud tegevust avaliku haldusteenistuse vormis ja seega avaliku õiguse normide alusel. Selle kohtupraktika kohasel tähendab selles vormis tegevuse ülevõtmine ettevõtja lõpetamist.
52. Selleks, et kindlaks teha, kas on täidetud ülemineku olemasolu tingimused, ning eriti seda, kas põhikohtuasjas vaidlustatud üksus on säilitanud oma identiteedi peale ülevõtmist Metzi linna poolt, peab siseriiklik kohus kaaluma kõiki kõnealust tehingut iseloomustavaid fakte, eriti ettevõtja või ettevõtte tüüpi, materiaalse vara, st ehitiste või vallasvara ülemineku toimumist või mittetoimumist, mittemateriaalse vara väärtust ülemineku ajal; suurema osa töötajate ülevõtmist või ülevõtmata jätmist uue ettevõtja poolt; maineväärtuse ülemineku toimumist või mittetoimumist, enne ja pärast üleminekut teostatud tegevuse sarnasuse astet; vajaduse korral tegevuse peatamise perioodi. Siiski on need tingimused vaid kohustusliku üldhinnangu üksikud elemendid ning seega ei saa neid hinnata eraldi (vt eelkõige otsus kohtuasjas Spijkers, punkt 13, Süzen, punkt 14, Sánchez Hidalgo jt, punkt 29, ja Allen jt., punkt 26).
53. Nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 102, ei saa välistada, et teatud asjaoludel võivad sellised tegurid nagu organisatsioon, tegevus, rahastamine, juhtimine ja kohaldatavad õigusnormid identifitseerida majandusüksust sellisel viisil, et

üleminekust tulenev mistahes muutus nendes tegurites tooks kaasa selle identiteedi muutumise.

54. Selline ei ole aga olukord käesolevas põhikohtuasjas. Esiteks nähtub eelotsusetaotlusest, et Metz linn võttis APIM-i tegevuse üle tervikuna ja jätkas ajakirja Vivre à Metz tootmist ja levitamist samas vormis; teiseks tegutses APIM juba Prantsuse valitsuse sõnul avaliku teenistusena, kellele oli usaldatud üldist huvi puudutav ülesanne.
55. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on, eelnimetatud asjaolusid arvesse võttes, kindlaks teha, kas põhikohtuasjas on toimunud üleminek.
56. Siseriiklikes õigusaktides ettenähtud kohustuse näol lõpetada eraõiguslikud töölepingud tegevuse ülemineku korral avalik-õiguslikule juriidilisele isikule on direktiivi 77/187 artikli 4 lõike 2 kohaselt tegemist otseselt üleminekust põhjustatud töötingimuste olulise muutusega töötaja kahjuks, nii et kõnealuste töölepingute lõpetamisel tuleb sel juhul pidada töölepingu lõpetamise eest vastutavaks tööandjat.
57. Eelotsuse küsimustele tuleb vastata, et direktiivi 77/187 artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kõnealust direktiivi kohaldatakse siis, kui omavalitsus, mis on haldusõiguse reeglite kohaselt tegutsev avalik-õiguslik juriidiline isik, võtab üle avalikkusele pakutavate teenuste reklaami- ja teavitustegevused, millega eelnevalt tegeles omavalitsuse huvides mittetulundusühing, mis on eraõiguslik juriidiline isik, eeldusel, et üle läinud üksus säilitab oma identiteedi.

Kohtukulud

58. Euroopa Kohtule märkusi esitanud Prantsuse valitsuse ja Euroopa Ühenduste Komisjoni kantud kohtukulusid ei hüvitata. Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS,

vastusena Conseil de Prud'hommes de Metz 14. aprilli 1999. aasta otsusega esitatud küsimustele otsustab:

Nõukogu 14. veebruari 1977. aasta direktiivi 77/187/EMÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kõnealust direktiivi kohaldatakse siis, kui omavalitsus, mis on haldusõiguse reeglite kohaselt tegutsev avalik-õiguslik juriidiline isik, võtab üle avalikkusele pakutavate teenuste reklaami- ja teavitustegevused, millega eelnevalt tegeles omavalitsuse huvides mittetulundusühing, mis on eraõiguslik juriidiline isik, eeldusel, et üle läinud üksus säilitab oma identiteedi.

Rodriguez Iglesias

Moitinho de Almeida

Edward

Sevón

Schintgen

Kapteyn

Gulmann

Ka Pergola

Puissochet

Jann

Ragnemalm

Wathelet

Skouris

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 26. septembril 2000.a. Luxembourgis.

R. Grass
kohtusekretär

G.C. Rodriguez Iglesias
president